

8 DIVŮ 8 ALBÁNIE

V Albánii najdete mnoho nádherných míst – skalních útvarů, křišťalových jezer i skvělých vyhlídek, málo známých a turistikou nedotčených. Většina z nich je uprostřed hlubokých lesů a v nepřístupných horách, které poskytují ochranu medvědům, vlkům, rysům a orlům.

Text a foto: Filip Weber / Albánie

Závratná vyhlídka

Kde se vám poštěstí vyjet autem na vrcholek hory až do výšky 2388 m n. m.? Já vím, není to moc sportovní, ale cestu si tady Albánci postavili. Na vrcholku hory je totiž kaple s hrobem prvního svatého otce, který do Albánie přinesl beктаšskou víru. Toto náboženství je velmi rozumnou odnoží islámu, beктаšové mají v sedle pod horou klášter a pravidelně zde pořádají poutě spojené s oslavami. Když už jste nesportovně nabrali výšku, pokochejte se překrásným výhledem a vyrazte pěšky na nedaleký vrchol hory Partizan – 2416 m n. m. Nikdo tam nechodí, a tak je cesta po hřebeni schůdná jen obtížně...

Jezera Mičekut

„Jezera v pohoří Kreshtës? Vůbec netuším, jak se k nim dostat!“ říká Edvin Kasimati, ředitel Rally Albania a jeden z největších znalců divokých hor. Měsíce se toulá horami na terénním motocyklu, aby připravil nové trasy pro tuto nejtěžší evropskou cross country rally. „Je to nejpouštěnější oblast Albánie. V padesátých letech tady vysazovali na padáku anglické a jugoslávské diverzanty proti komunistickému režimu. Také tu lavina zasypala vojenskou jednotku, která je chytala, a pod sněhem zahynula i záchranná výprava,“ pokračuje Edvin nad pivem Tirana a výborným pečeným pstruhem, albánskou to specialitou. Setkali jsme se asi dva týdny po rally v Arras u rybích sádek. Jezera mi už dlouho ležela v hlavě, tak jsem si připravil vojenské mapy, terénní motorku, stan, spacák a vyrazil na průzkum.

Řada jezer je zde ve třech různých údolích, oddělených hřebeny. Zcela samostatná jsou

2

3

jezera Shtringës, dostupná od vesnice Kacni po šílené cestě vybuldozerované v úbočí hor. Šílená je svojí strmostí a zcela zničená od nákladáků IFA, které svázely nelegálně vytěžené dřevo. Jezera Mičekut jsou dostupná poměrně pohodlně, tedy pokud pohodlně znamená chůzi v blátě. Po cestě vyjeté opět nelegálními těžaři, ale tentokrát chromu. V okolí

krásných jezer Mičekut, kterých je asi osm pod stejnojmenným vrcholem hor, se chrom těží. Jezera jsou překrásně čistá, žijí v nich ryby a čolci, kolem jsou rozkvetlé louky, pasou se ovce. Místní ovčáci vyrábějí výborný ovčí sýr. Za sedlem v 1984 metrech n. m. je další jezero, které je plné kvetoucích leknínů a krásně se v něm zrcadlí torzo uschlé borovice.

Jezera Lurës

Asi nejkrásnější jezero Albánie Liqeni e Luleve (Lekninové jezero) najdete mezi jezery Lurës. Celkem dobrá cesta (v albánském pojetí, tedy kamenitá, rozbitá, ale sjízdná a průchozí) vede z vesnice Lura e Vjetër pod hřeben pohoří Kurora Lurës (Koruna Lure) a dál směrem k sedlu Qafë Murrë. Je zde asi jedenáct jezer. Původně ledovcová, s hrází navýšenou v roce 1985, aby zadržovala co nejvíce vody na suchá léta. V roce 2014 byla nově opravená cesta z Lura e Vjetër k Lekninovému jezeru. Dostanete se sem ale jen terénním autem. Okolí celé cesty, které bylo dříve zarostlé překrásným bukovým pralesem, je dnes zcela vykáčeno. Samozřejmě ilegálně. Cesta od Lekninového jezera k sedlu Qafë Murrë zůstává stále téměř neprůjezdná, jak je zničená od dřevařských nákladáků. Na cestě jsem opakovaně našel čerstvý medvědí trus a v okolí často potkal zmije růžkaté.

Jezera Valamarės a Lukova

Velmi obtížně dostupná křišťálová jezera jsou na vrcholcích pohoří Valamarės. Přístupná jsou nejlépe odbočkou z údolí Devoli, asi 8 km pod vesničkou Maliq. Cesta se špatně hledá: prostě pořádkem vzhůru a použít intuici. Pěšky můžete pokračovat přes vrcholky pohoří

a pak po hřebeni k jezerům Lukova. Ta jsou kus od spojovací cesty mezi vesnicemi Bishnica a Kukur, pod sedlem Gafë Macës, ve výšce 1700 m n. m. V minulosti byla obě jezera uměle navršenou hrází zvednuta, aby sloužila jako zásobník vody pro pastevce. Horní jezero ještě nedávno obklopovaly borovice

staré až 170 let, dnes jsou již nelegálně vytěžené. Stejně tak hráz jezera je probagrována, aby se snížila hladina a projely těžební traktory... Velkou zajímavostí je „Bulharská zed“ na protějším konci jezera. Během první světové války tady probíhaly boje a Bulhaři si zde postavili cestu pod skálou.

Inzerce A151005112

GENERAŁNÍ PARTNER **PPF** UVADÍ

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2015

29. 7. – 20. 8. | www.shakespeare.cz | www.ticketportal.cz

MNOHO POVYKU PRO NIC

hlavní partneři

O2 **ČESKÁ TELEVIZE**

Skalni monument Guri i Cjapit

Hned vedle univerzitního města Korčë je národní park Bredhi i Drenovës. Park by měl chránit unikátní porosty jedlobukových pralesů – jedli kefalonskou, borovici černou, tis a cesmínu. Bohužel jej ale také jako jiné lokality postihla nelegální těžba dřeva. V národním parku je skalní monument Guri i Cjapit (Kozí kameny), vytvořený slepencem

a prošíkovaný jak jinak než bunkry. Celá oblast byla do devadesátých let uzavřeným vojenským územím. Skalní útvar je přístupný dramatickým kaňonem z vesnice Drenovë na předměstí města Korčë. Cesta vede kolem opuštěných dolů na lignit. Ještě nedávno se zde těžilo. Aby jela elektrická důlní lokomotiva, musel horník držet rukou v gumové rukavici drát na troleji.

Skalni monument Guri i Kamjes

Kousek vedle, u města Pogradec, najdete Guri i Kamjes. Obrovský černý skalní útvar připomínající hlavu se tyčí nad údolím řeky Velčan. Přístupný je od vesnice Darhas u Pogradce po celkem slušné cestě. Na cestě od Guri i Kamjes do pohoří Valamarës jsem jednou za deště tahal své terénní auto na 6 km cesty 17krát navijákem. Od Guri

i Kamjes můžete pokračovat pěšky k jezerům Valamarës.

Horské planiny

Horských planin nebo při otrockém překladu polí je v Albánii řada. Položené jsou ve výšce 1500–2000 m n. m. a začátkem léta nádherně rozkvetlé. Květiny vydrží obvykle do půlky léta, než jsou vypasené velkými stády ovčí a koz. Fusha e Lugjeve, Fusha Laj, Fusha e Vjeter, Fusha Sharkut a další. Fusha

e Lugjeve se rozkládá mezi městy Reps a Kukës ve výšce 1400 m n. m. a je planinou propastí. Ve vápencovém masivu se zde vytvořila spousta propastí a škrápů. Určitě by stály za prozkoumání. Planina je dostupná po dramatické a strmé cestě ve skalním masivu, která se zvedá z výšky jen 200 m n. m. od města Rreps. Další krásnou planinou je Fushe Laj mezi městy Gjegan a Pukë na úbočí hory Maja e Suçelit vysoké 1475 m. Mohla by to být v překladu „planina prání“.

Bylo tím zřejmě míněno praní ovčích kůží. Planina je pokryta borovými lesy, rozkvetlými loukami a – jak jinak – horskými jezery. A Fusha Sharkut je zase planinou ovčích kožichů. Asi je na planině Laj vyprali a na planině Sharkut pak sešili. Fusha Vjeter je prostě „stará planina“, na jaře pokrytá rozkvetlými kosatci. Každá z nich by stála za samostatný přechod s batohem.

Horale

Víte, co je na albánských horách nejkrásnější? Lidé, horalé. Sami chudí přejíávají od zimy do zimy, jen z ovčího sýra a toho, co si vypěstují na poli. Nemají nic a o to nic se s vámi, když přijдете slušně a s pokorou, rozdělí. Zákon pohostinnosti je zde postaven nade vše. Nebezpečí? No, možná ti medvědi a zmije.

Albánie skrývá mnoho dalších překrásných míst. Jsou ukryta vysoko v obtížně dostupných horách a snad tak zůstanou ochráněna před náporům masového turismu, kterému podlehl krásný Theth. ◀

Inzerce A151006844

DZS

7. ročník FOTOSOUTĚŽE 2015 pro amatérské fotografy na téma „Poznej svět, poznáš sebe“

- ▶ Dům zahraniční spolupráce vyhlašuje 7. ročník fotosoutěže.
- ▶ Téma v roce 2015 je „Poznej svět, poznáš sebe“.
- ▶ Neschovávejte své fotografie doma v počítači a podělte se o ně s ostatními!
- ▶ Své snímky zasílejte do **11. 9. 2015**.
- ▶ Vítězné fotografie uveřejníme v kalendáři DZS pro rok 2016.
- ▶ Autoři vítězných snímků budou oceněni věcnými cenami.
- ▶ Podrobné informace o soutěži naleznete na www.dzs.cz.

MFT

Erasmus+

